



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460518

10. De ordine Cognitionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](#)

& 29. l. I. f. I. l. 6. ff. Eod. Gail. l. d. ob-
serv. 53. n. 13. quoniam favori pro le in-
troducto quisque renuntiare potest. l. pe-
nalt. C. de Paetis.

TITULUS X.

De Ordine cognitionum.

SUMMARIA.

1. Definitur ordo cognitionum.
2. Prescribitur utroque jure.
3. 4. Idem iudex cognoscit de causa principali & incidente.
5. Quia sit questio dependens, incidentis & emer-
gentis? Remissio.
6. 7. 8. Quae regula in ordine cognitionum obser-
vanda?
9. Finis. 10. Effectus ordinis cognitionum.

Quandoquidem elapsis feriis plures
sæpe quæstiones moventur, & di-
sceptatur, quæ prior, quæ posterior co-
gnosci debeat, ideo sequitur hæc rubrica:
de Ordine cognitionum.

§. I.

1. Definitur ordo cognitionum, quod sit
modus, & ordo servandus à Judice in ex-
amine plurium quæstionum, nimisrum prin-
cipalis, & aliarum incidentiū, quæ in
codem judicio inter easdem personas con-
current. Pirrhing. in princ. h.t.

§. II.

2. *Causa efficiens* hujus ordinis est vel remo-
ta, vel proxima.

Remota est Jus tum *Canonicum*, tum
civile, ut de quo peculiariter præsens Titu-
lus, & in Cod. lib. 3. Tit. 8. & lib. 7. Tit. 19.
agunt.

3. *Proxima* est *Judex*, qui plures concur-
rentes quæstiones ordinatim ex præscripto
legum ac *Canonum* examinat. Pertinet
autem ad eundem *Judicem* cognoscere de
quæstione principali, & incurrente, licet is
de incurrepte seorsim, & principaliter mo-
ta non haberet jurisdictionem. Zoësius

b. t. n. 3. Sic de causa statu's v.g. an quis sit
liber, aut servus, quando incidenter tantum
in judicium venit, cognoscere potest *Judex*
causæ *principalis*, qui alioquin respectu
talis quæstionis incompetens est. l. 3. C. de
Judiciis l. I. C. de *Ordine judic.* Item Ju-
dex maleficiorum etiam de incidente causa
civili decernit. l. 4. f. si dicantur ff. Fin.
regundor. idque vice versa, & in delegate
Judice locum sibi vendicat. arg. c. de pru-
dencia de *Donation*. inter vir. & uxor. Ni-
si fuerit causa spiritualis, seu alterius fori;
que ne quidem incidenter à Laico incidentia,
c. tuam h. t. c. lator. Qui filii sint legit.
ubi statuitur quæstionem natalium, si in ci-
vile judicium incidat, remittendam esse ad
forum Ecclesiasticum, quoties implicata
habet quæstionem de valore matrimonii.

§. III.

Materia seu objectum ordinis cognitionis
sunt quæstiones, seu causæ concurren-
tes cum causa principali, præsertim de-
pendentes, incidentes, aut emergentes; quæ
quid sint, & qualiter inter se differant, late
exponit Menoch. de *Arbitr.* *Judic. lib. I.*
q. 45. an. 4. Panorm. in c. l. n. 12. b. t. &
Fagnan. ibid. n. 22.

§. IV.

Formans ordini cognitionum tribuunt
sequentes tres regulæ:

Prima est, quod ea quæstio prius excu-
tienda sit, quæ viam parat ad cognitionem
alterius. Hinc possessionis cognitionis præ-
mittenda est cognitioni proprietatis, ut
sciatur quis petitoris onera sustineat, quis
commodo possessionis fruatur. l. 3.7. juncti
l. 6.2. ff. de *Judiciis*. l. 13. Cod. de rei vin-
dicat.

Secunda regula est, quod illa quæstio
prius terminari debeat, quæ alteram peri-
mit, les præjudicium gignit. Itaque si
mulier *judicio* petitorio agat ad vindica-
tio-

tionem mariti, ille autem excipiat, prius de opposita exceptione consanguinitatis erit cognoscendum: hāc siquidem probatā prior quæstio, seu petitio perimitur. c. I. b. t.

Secus est, si mulier judiciō possessoriō Redintegranda prætendat virum tanquam maritum sibi restitui: tunc enim consanguinitatis exceptio haud admittitur. c. 10. & 13. de Restit. ipsiā. Similiter, si quis petat divisionem hæreditatis contra fratres suos, & illi eum agnoscerē nolint, hāc quæstio statūs, sive controversia de natalibus ante omnia erit disceptanda: quia non ante de principali quæstione decerni posset, & ea hōc ipso cessaret, si constaret potenter ejus familiæ non esse. c. 3. b. t. l. 2. C. de Ordine judic.

8 Tertia regula est, quod quæstio major sit præferenda minori, & sic civili criminalis. l. fin. C. de Ordine judic. Verūm hīc refert, an causa utraque civilis & criminalis moveatur ab actore: vel an motā controversiā civili inferatur quæstio criminalis ab adversario: Priori casu in potestate quidem actoris est, utram ante aliam velit exequi, si tamen utramque simul proponat, ac ejus intersit, civilem prius dirimi, hāc ante criminalē discutienda est; veluti si ab eo, qui de crimine violentiæ accusat, judicis officium imploreter, ut res ablata restituatur. l. 1. C. de Appellat. l. 7. C. ad Leg. Jul. de vi publica. Casu posteriori alia distinctione opus est: vel enim motā controversiā civili quæstio criminalis inferatur ab adversario per modum exceptionis, vel per modum actionis? Si illud, causa utraque simul deciditur. l. 3. C. de Ordine Iuris. Si hoc, causa criminalis præfertur, ac civilis interim suspenditur. d. l. ult. C. Eod. l. 37. ff. de Judiciis.

§. V.

9 Finis Ordinis cognitionum est, ne præ-

posta cognitione, & concurrentium quæstionum confusio judicium impedit, per c. 3. b. t.

§. VI.

Effectus ordinis cognitionum est, quod confusionem exigendarum probationum tollat, superfluas altercationes amputet, & verum controversiæ statum aperiat.

TITULUS XI.

De plus petitionibus.

SUMMARIA.

1. Quid sit plus petitio?
2. Quando actor censemur plus petere?
3. Materia plus petitionis
4. Plus petitur quatuor modis. g. Re. 6. Lach.
7. Causa. 8. Et tempore.
9. 10. Pena plus potentium.
11. Et seqq. Quibus casibus cessent penae plus potentium.

INTER incidentes quæstiones est, quod actor plus petat. Quare hic Titulus subjicitur.

§. I.

Definitur pluspetitio, quod sit inordinata postulatio actoris, aliquid ultra debitum à reo apud Judicem exigentis.

§. II.

Causa efficiens pluspetitionis est actor, qui dolosè plus à reo petit, quam justum sit, aut sibi debeatur. Unde penæ contra plus potentes in jure statutæ locum non habent, si actor probaverit, se non malitiosè, sed justo errore ductum plus petuisse. §. 33. Institut. de Actionib. & constat ex l. 1. §. una verò. C. b. t. ubi requiritur, ut plus potens manifeste convictus fuerit per avaritiam delinquisse. Censemur autem justam ignorantie causam habere, si quis v. g. res hæreditatis perseguatur, vel judicium tutelæ, aut negotiorum gestorum actionem intentet. l. 15. qui 41. ff. de R. J. Vide Menoch. consil. 572.

§. III.